

РЕШЕНИЕ

№ 20879

гр. София, 22.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 16.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12223** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 203 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по изпратена, с определение № 42125 от 24.11.2023 г., постановено по гр. дело 33859/2023 г. по описа на Софийски районен съд, искова молба вх. № 29003727 от 13.06.2023 г., депозирана от И. А. К., ЕГН [ЕГН] [населено място], ж. к. „Л. Г“, ул. 111, [жилищен адрес] чрез процесуалния му представител – адв. А. Ж., САК, уточнена с молба вх. № 248644 от 07.09.2023 г. по описа на СРС.

Предявен е осъдителен иск против Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за обезщетение в размер на 500 (петстотин) евро на причинени неимуществени вреди, изразяващи се в обидно и унижително отношение, изпитани неприятни негативни емоции, стрес, нервно напрежение и притеснения, в периода 28.09.2022 г. до предявяване на иска – 05.06.2023 г. (датата на завеждане на гражданския иск с инкорпорирана тѣжба във Върховния касационен съд), ведно със законните лихви от датата на деликта до окончателното изплащане на обезщетението.

Фактическите обстоятелства, изложени в исковата молба, допълнението към същата (07.09.2024 г. – л. 28 – л. 29, гр. д. 33859/2023 г. СРС), и конкретизацията, направена в първото съдебно заседание от ищеца и процесуалния му представител (09.04.2024 г. – л. 55 грѣб), обосновават претенция за неимуществени вреди с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Твърдят се незаконосъобразни действия и бездействия на служители на 09 Районно управление (РУ) при СДВР, изразяващи се в :

1. Незаконосъобразно връчване на ищеца на 28.09.2022 г. от служител на 09-то РУ при СДВР на Покана за доброволно изпълнение по изпълнително дело № 20221110401479 по описа на държавен съдебен изпълнител (ДСИ) при Софийски районен съд (СРС), въпреки че към нея не е било приложено копие на изпълнителен лист, посочен като приложение. Твърди се, че ищецът е отразил особено мнение в поканата, защото служителят на полицията го е накарал да я подпише, независимо, че е имал възражения да я получи, заради неприложеното вписано приложение - копие на изпълнителен лист. Според ищеца, действията по връчване на поканата са извършени против волята му, в нарушение на правата му и това му е създавало допълнителни неудобства и отрицателни емоционални изживявания, които са се отразили неблагоприятно на здравословното му състояние.

2. Недостоверно отразяване в писмото на зам. началника на 09 РУ – СДВР до СРС, че поканата за доброволно изпълнение е връчена и оформена по надлежния ред. В този смисъл, се сочи, че връчването и оформянето по надлежния ред предполага предаване на всички книжа, включително и посочените приложения, което в случая е изисквало Поканата да бъде върната на издателя ѝ за окомплектоване с посоченото в нея приложение и едва след това да бъде връчена на адресата.

3. Недостоверно отразяване в документите по преписка вх. № 338400 – 12204 от 05.10.2022 г. по описа на 09 РУ на СДВР на състоянието, в което се е намирал ищецът при връчване на поканата за доброволно изпълнение – „видимо нетрезво състояние“.

4. Незаконосъобразно бездействие по подаден сигнал и образуваната преписка вх. № 338400 – 12204 от 05.10.2022 г. по описа на 09 РУ - СДВР, с което са прикрити правонарушенията и произвола на полицейските органи въпреки необходимостта от изготвяне на нова покана за доброволно изпълнение, към която да е приложен и изпълнителен лист, след което да се пристъпи към връчване на ищеца по съответния ред, е извършено връчване против волята му на некомплектована покана.

В писмения отговор на исковата молба (л. 10 – л. 11), депозиран от процесуалния представител на директора на Столична дирекция на вътрешните работи – главен юрисконсулт Б. П., исковата претенция се оспорва и по основание, и по размер. Застъпено е становище за липса на фактическа обосновааност и недоказаност на твърденията в исковата молба. Соочи се, че действията по връчване на поканата за доброволно изпълнение от служител на 09 РУ – СДВР не са законосъобразни, а още по – малко могат да бъдат възприети като обуславящи причинно следствена връзка с твърдените вредоносни последици от неимуществен характер, чието обезщетяване претендира ищецът. По отношение на вредите от бездействие по подадения сигнал, въз основа на който е образувана преписка вх. № 338400 – 12204 от 05.10.2022 г. по описа на 09 РУ – СДВР, е застъпено становище за недопустимост на тази част от претенцията. Соочи се, че по сигнала има произнасяне на компетентен орган на полицията, който съгласно чл. 124, ал. 2 от АПК е вътрешно ведомствен акт и не подлежи на съдебен контрол. От съда се иска да постанови решение, с което да отхвърли исковата претенция като неоснователна и недоказана. Ииска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство, в размер определен съгласно чл. 36 и чл. 37 от Закона за правната помощ. При условията на евентуалност е направено и възражение за прекомерност на претендиран адвокатски хонорар.

В съдебното производство ищецът и процесуалният му представител поддържат предявения иск и счита, че същият е доказан по основание и по размер и следва да

бъдат уважен. Правят искане за възстановяване на направените разноски, както и за присъждане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Пълномощникът на ответната страна, участвал в първото проведено по делото съдебно заседание, оспорва исковата претенция и по основание, и по размер, и счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана по изложените подробни аргументи в писмения отговор.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че исковата претенция е недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Административен съд – София-град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, в контекста на становището на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

С Възлагателно писмо на съдия от Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 45 състав изх. № 129440 от 18.07.2022 г. (л. 71), на основание чл. 264, ал. 2 от Закона за съдебната власт, на Служба „Държавен съдебен изпълнител“ (ДСИ) при СРС е възложено събиране на публични държавни вземания на Софийски районен съд по издаден на 18.07.2022 г. изпълнителен лист по гр. дело № 29674/2013 г. по описа на СРС, 45 гр. състав. Въз основа на Възлагателното писмо на 19.07.2022 г. е образувано изпълнително дело 2022111040179 по описа ДСИ при СРС. Длъжник по изпълнителното дело е ищецът в настоящото производство – И. А. К.. Вземането за събирането, на което е образувано изпълнителното дело, е в размер на 50,00 лева, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, платимо по сметка на СРС.

Към изпълнителното дело (заверен препис от материалите, по което са приети като писмени доказателства в настоящото производство – л. 70 – л. 89) е приложена Покана за доброволно изпълнение, адресирана до длъжника И. К., в която е отразена забележка от 06.09.2022 г. на съдебен служител на СРС – призовкар, че адресът, на който е регистриран длъжникът като постоянен и настоящ адрес е посещаван на 29.07.2022 г., 07.08.2022 г., 25.08.2022 г. и на 06.09.2022 г. в различно време, но лицето не е намерено и не се е явило на оставено съобщение (л. 78-гръб).

На 15.09.2022 г. е изведено съпроводително писмо с адресат – началника на 09 РУ на СДВР, в района на който е постоянният и настоящ адрес на длъжника И. К. (л. 82). Екземпляр от писмото е връчен от призовкар на СРС на служител на 09 РУ – СДВР на 20.09.2022 г. (л. 84). Заведен е с вх. № 338400 – 11593 от 21.09.2024 г. (л. 86). В съпроводителното писмо е посочено, че се търси съдействие от органите на полицията, на основание чл. 431, ал. 2 от ГПК, за осигуряване връчването на призовка на длъжника И. К., „тъй като лицето се укрива и не получава съобщения от съда“. Като приложение в съпроводителното писмо е отразено : „призовка“. Приложена е Покана за доброволно изпълнение с адресат - ищеца И. К., в която е отразен общият размер на задължението към 15.09.2022 г. - 86,00 лева, формиран от задължението по изпълнителното дело – 50,00 лева, разноските по изпълнителното дело - 24,00 лева и такса по чл. 53 от Тарифата за държавни такси по ГПК в полза на Районен съд – София в размер на 12,00 лева (л. 87). В Поканата е отразен текст : „Приложено, изпращаме Ви копие от подлежащия на принудително изпълнение акт.“.

Разписката за връчване на Поканата за доброволно изпълнение отразява дата на връчване – 28.09.2022 г., а под нея саморъчно е отбелязано „Особено мнение липсва изпълнителен лист.“ следва подпис, а под него в скоби е отбелязано „лично“. За връчител е посочен мл. ПИ П. (л. 87 - гръб).

Връчването на Поканата за доброволно изпълнение е осъществено от районния младши полицейски инспектор – свид. И. П. (л. 95-гръб) в присъствието на свид. Детелинка Д. (л. 57), позната на ищеца, в обособено помещение „Приемна на МВР“ в жилищен блок № 006 в [жк] след проведен разговор по телефона с ищеца, че следва да се яви, за да получи документи от съда. При връчването ищецът е изразил несъгласие да получи Поканата за доброволно изпълнение без изпълнителния лист. Въпреки несъгласието си и възраженията е получил поканата като е отразил саморъчно особеното си мнение.

На 05.10.2022 г. с вх. № 338400 – 12204 ищецът И. К. е депозирал Заявление до началника на 09 РУ – СДВР с искане да бъде извършена проверка относно връчването на Поканата за доброволно изпълнение (л. 30). В Заявлението си твърди, че Поканата е с невярно съдържание и липсващ изпълнителен лист. Сочи се, че районният инспектор е отказал да му представи докладна записка, в която да е отразен фактът на връчване на поканата за доброволно изпълнение. Направил е искане да бъде изискано да се изготви докладна, в която да се отрази основанийето за връчване и вида на връчения документ на ищеца К.. Към заявлението са приложени: Възражение-жалба-тъжба-иск-сигнал с множество адресати, с посочени правни основания разпоредби от Конвенцията за защита на правата на човека и основните права и свободи (КЗПЧОС), Договора за Европейския съюз, Гражданския процесуален кодекс, Административно процесуалния кодекс и Закона за задълженията и договорите. Направени са доказателствени искания, приложени са копия на Поканата за доброволно изпълнение, Изпълнителен лист, издаден на 29.09.2022 г. от АССГ, по адм. дело 9889/2019 г., копие на Решение № 4802 от 13.07.2022 г. по адм. дело 9889/2019 г. по описа на АССГ, копие на Справка за актуално състояние на всички трудови договори на И. А. К. към 30.09.2022 г. (л. 31 – л. 36).

Въз основа на Заявлението е възложена и извършена проверка, резултатите от която са отразени в Справка рег. № 3384р-47829 от 04.11.2022 г., изготвена от началник група „ТП“ Л. при 09 РУ – СДВР (л. 37). Като част от преписката са приложени 2 бр. Докладни записки от 26.10.2022 г. от началник група „ТП“ Л. (л. 41 – л. 42), както и писмени сведения от ищеца и от младши полицейски инспектор в ТП „Л.“ - И. П. (л. 59 – л. 60). С писмо рег. № 338400-13636 от 04.11.2022 г. (л. 38) началникът на 09 РУ – СДВР е уведомил ищеца И. К. за резултата от проверката по Заявлението му.

В настоящото съдебно производство като свидетели, по искане на ищеца и процесуалния му представител, бяха допуснати и разпитани Детелинка Д. (л. 57) и служителите на 09 РУ – СДВР – свид. И. П. (л. 95-гръб – л. 96) и свид. И. В. (л. 97). Съдът кредитира депозираните свидетелски показания като обективни, излагащи в хронологична последователност релевантните обстоятелства, включени в предмета на доказване, съответстващи на информацията в приложените писмени доказателства, а и на заключението на Съдебно психологичната експертиза.

В Експертното заключение, на допуснатата по искане на ищеца и пълномощника му, Съдебно психологична експертиза вещото лице е отразило (л. 110 – л. 111), че „подекспертният има дисхармонична личностна структура, за която свидетелстват решението на ТЕЛК – с водеща диагноза „параноидно личностно разстройство“ и заявеното по време на проведено психодиагностично интервю.“. Подчертана е ясно изразена личностна мнителност и подозрителност в съчетание със заострена сензитивност към преживяване на житейски неудачи и обиди, склонност към борбено

търсене на справедливост и защитаване на собствения интерес. Като трайни характеристики на личността са отчетени - тревожност и депресивност, а при конфликтни ситуации – проява на заострено чувство за собствена правота и отстояване на собствени позиции. Посочено е, че поради тези личностни особености всяко събитие, различаващо се от очакваното и обичайното за подекспертния, се възприема и преживява от него като травмиращо го и силно дистресиращо. Затова и реакцията е „гневна с възмущение, с накърнено чувство за правота и справедливост.“. Констатирани са данни за артериална хипертония, проблеми със съня, повишена изнервеност и тревожност, доминиращи гневни емоции, на фона на личностна предразположеност към по-тежко преживяване на всяко събитие, различаващо се от очакваното и обичайното.

Експертното заключение като обосновано, изготвено от вещо лице с необходимите професионални знания и опит в съответната област на медицината, съдът също счете, че следва да бъде кредитирано при постановяване на решението.

Описаните фактически обстоятелства, установени въз основа на анализа на събраните по делото доказателства и заключението на Съдебно психологичната експертиза, позволяват на настоящия съдебен състав да направи следните правни изводи:

Исковата претенция за обезщетение на неимуществени вреди е с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във вр. чл. 204, ал. 4 от АПК и е процесуално допустима. Вредите, чието обезщетяване се иска се твърди да са резултат на незаконосъобразни действия по връчване на Покана за доброволно изпълнение, адресирана до ищеца и незаконосъобразни бездействия по Заявлението, с което ищецът е сезирал началника на 09 РУ – СДВР по отношение на връчването на Поканата за доброволно изпълнение. Искът е предявен от активно легитимирана страна – адресат на твърдените незаконосъобразни действия и бездействия, срещу надлежен ответник – Столична дирекция на вътрешните работи, в чиято структура са служителите, за които се твърди да са бездействали и да са осъществили незаконосъобразни действия по служба.

Не са изтекли предвидените в разпоредбите на чл. 110 и чл. 111 б. „в“ от ЗЗД погасителни давностни срокове. Според задължителното тълкуване в т. 4 на ТР № 3 от 22.04.2005 г. по тълкувателно дело 3/2004 г. на ОСГТК на ВКС, началният момент на погасителната давност при искове за обезщетение за вреди от незаконни фактически действия на администрацията е преустановяването им. Приведено към конкретиката на настоящия казус – връчването на Поканата за доброволно изпълнение е осъществено на 28.09.2022 г., а исковата молба е депозирана на 05.06.2023 г. във Върховния касационен съд.

Разгледана по същество исковата претенция е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Конституционно регламентираният принцип в чл. 7 от Конституцията на Република България за отговорността на държавата за вреди, причинени от незаконни актове, действия и/или бездействия на нейни органи и длъжностни лица е детайлно уреден в Закона за отговорността на държавата и общините за вреди и в Глава единадесета на АПК. Тази отговорност се различава от отговорността по чл. 45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), която е обусловена от общия принцип да не се вреди другиму.

Разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предвижда отговорност на държавата и общините за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица, осъществени при или по повод изпълнението на административна дейност.

Отговорността на ответната администрация може да бъде ангажирана при кумулативно наличие на следните предпоставки :

- 1) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административен орган или на длъжностно лице,
- 2) причинени вреди от имуществен и/или неимуществен характер, настъпили непосредствено след незаконосъобразния акт, действие или бездействие
- 3) пряка причинна връзка между настъпилите вреди и незаконосъобразния акт, действие или бездействие.

Тежестта на доказване на всички правопораждащи елементи от фактическия състав на предявения иск е на ищеца, а съдът следва да приеме за ненастъпили тези от тях, които са останали недоказани. Липсата на който и да е елемент от фактическия състав предпоставя неоснователност на исковата претенция по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Съгласно разпоредбата на чл. 204, ал. 4 от АПК незаконосъобразността на действието или бездействието следва да бъде установена от съда, пред който е предявен искът за обезщетение.

В този смисъл, според настоящия съдебен състав анализът на събраните в съдебното производство доказателства не установяват незаконосъобразни действия и бездействия на служители на СДВР по повод връчването на Покана за доброволно изпълнение, на основание чл. 431, ал. 2 от ГПК, на ищеца И. К. – длъжник по изпълнително дело 20221110401479 на ДСИ при СРС и последващата проверка, извършена по повод подадено Заявление от 05.10.2022 г. до началника на 09 РУ – СДВР.

Поканата за доброволно изпълнение, адресирана до ищеца, е изпратена с писмо на ДСИ от 15.09.2022 г. до началника на 09 РУ на СДВР, в района на който е постоянният и настоящ адрес на длъжника по изпълнителното дело -И. К..

ДСИ се е позовал на разпоредбата на чл. 431, ал. 2 от Гражданско процесуалния кодекс, съгласно която при поискване, полицейските органи са длъжни да окажат съдействие на съдебния изпълнител при възпрепятстване на изпълнението на неговите функции.

В настоящия казус исканото съдействие, посочено в съпроводителното писмо (л. 82 и л. 84) е за **връчване на призовка** на лице, живеещо в района, за който отговарят служителите на 09 РУ – СДВР и е обосновано с отразяването, че „...лицето се укрива и не получава съобщения от съда.“. По отношение на този факт към изпълнителното дело е приложена Покана за доброволно изпълнение, оформена със забележка на призовкар относно дните и часовете на посещение на адреса на ищеца, в които същият не е бил намерен, за да му бъде връчена.

Последващите действия на служителя на 09 РУ – СДВР – свид. И. П. отговарят на изискванията на ГПК относно оформянето на разписката, удостоверяваща факта на връчване на Поканата за доброволно изпълнение и връщането ѝ на ДСИ за прилагане към изпълнителното дело, както и на разпоредбата на чл. 69 от ЗМВР относно уведомяването на ищеца, че следва да се яви в Приемната на 09 РУ – СДВР, за да получи документи.

Безспорно по делото е установено, че на ищеца не е връчен изпълнителен лист заедно с Поканата за доброволно изпълнение.

Този факт обаче, според настоящия съдебен състав, не се отразява на законосъобразността на действията по връчване на Поканата за доброволно изпълнение, извършено от служителя на 09 РУ – СДВР – свид. И. П. и това е така,

защото са спазени всички процесуални гаранции, обезпечавачи последващото ефективно упражняване на правото на защита на длъжника в изпълнителното производство.

Връчителят е изпълнил задълженията така както са предписани в разпоредбата на чл. 44 от ГПК, приложима и по отношение на връчването на книжа и съобщения в изпълнителното производство. Удостоверил е с подписа си датата и начина на връчването, отбелязал е, че поканата е връчена лично на лицето адресат, което пък е отразило саморъчно, че е получило поканата, вписвайки като особено мнение, че не му е връчен изпълнителен лист, посочен като приложение.

Поканата за доброволно изпълнение не представлява същинско действие по изпълнение, но връчването ѝ е предпоставка за предприемане на такива действия и подготовка за предстоящо ефективно принудително изпълнение. Само след като е узнал, че вискателят се позовава на съответния изпълнителен титул, длъжникът може да обоснове своите възражения, изключващи, ограничавачи или отлагащи изпълнението. С връчването на поканата се дава възможност на длъжника да упражни правото си на защита срещу съответния изпълнителен титул. Затова и съдържанието на поканата е бланково и в този смисъл не съдържа изрично посочване, че към нея е приложен конкретния изпълнителен титул, послужил като основание за образуване на изпълнителното производство. Текстът, на който се позовава ищецът е част от типовата бланка на поканата за доброволно изпълнение *„изпращаме Ви копие на подлежащия на принудително изпълнение лист“* и не съдържа други индивидуализиращи изпълнителното основание данни.

Твърдяната от ищеца като дължимо поведение - процедура по връщане на поканата на издателя – ДСИ при СРС за окомплектоване, с прилагане на копие от изпълнителния титул – не е уредена нормативно, поради което и не може да се ползва като критерий за законосъобразност при изпълнение на задълженията за оказване на съдействие, каквото фактическо действие е извършил служителят на 09 РУ – СДВР по искане на ДСИ, връчвайки поканата за доброволно изпълнение на ищеца (длъжник по изпълнителното дело).

Нещо повече, в разпоредбата на чл. 44, ал. 1, изречение последно от ГПК, е предвидено, че отказът на получателя не засяга редовността на връчването. В този смисъл, съдебната практика е константна и непротиворечива, че при отказ да бъде получена призовка, съобщение или друг документ, какъвто в настоящия казус е поканата за доброволно изпълнение, в какъвто смисъл са изложените фактически твърдения в исковата молба и показанията на свид. Детелинка Д. и свид. И. П., отново биха настъпили визираните правни последици, които законодателят свързва с връчването, а именно – възможността за упражняване на правото на защита от длъжника срещу изпълнителното основание, а и срещу действията по изпълнение.

Затова, коректно и съответно на извършените фактически действия в съпроводителното писмо на зам. началника на 09 РУ – СДВР рег. № 338400-11593 от 04.10.2022 г. е отразено (л. 85), че Поканата е връчена и е оформена по надлежния ред. Що се касае до твърдяното незаконосъобразно бездействие по повод подаденото на 05.10.2022 г. Заявление от ищеца, адресирано до началника на 09 РУ – СДВР, от представените и приобщени като доказателства в настоящото производство заверени копия на документи от образуваната преписка в 09 РУ е видно, че по оплакванията в Заявлението и приложеното към него Възражение-жалба-тъжба-иск-сигнал е извършена проверка от служител на 09 РУ – свид. И. В., в рамките на предоставените

правоомощия по ЗМВР. Използването на квалификации като „престъпни“ и „незаконосъобразни“, при липса на фактическа и юридическа обосновааност, не предполагат предприемане на различни от осъществените в настоящия казус действия по проверка на твърденията в сезирация документ. В хода на проверката е проявена необходимата активност и са осъществени възможните действия за събиране на информация от значение за правилното изясняване на посочените факти в Заявлението - снети са сведения от ищеца (л. 40) и от служителя, извършил връчването – младши полицейски инспектор при „ТП“ Л. – свид. И. П. (л. 39), документиран са резултати от проверка в деловодството на 09 РУ – СДВР по завеждане на документите, изпратени от ДСИ при СРС - докладна записка от 26.10.2022 г. (л. 42). Установено е, че при завеждането на получената пратка от призовкаря на СРС в деловодството е отразен броя листове, но не и съдържанието им, поради което тази информация се явява недостатъчна, за да се направи категоричен извод имало ли е приложено копие на изпълнителния лист към изпратената за връчване покана за доброволно изпълнение на длъжника И. К.. В докладна записка от същата дата – 26.10.2022 г. (л. 41) е отразено, че на мл. полицейски инспектор П. е обърнато внимание да следи при получаване на материали за тяхната цялост и съответствие с описаните.

Въз основа и на отразеното в изготвената на 04.11.2022 г. Обобщена справка, изготвена от свид. И. В., ищецът е уведомен от началника на 09 РУ на СДВР за резултата от проверката по подаденото Заявление (л. 58).

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че не е налице и твърдяното незаконосъобразно бездействие от служители на полицията по повод на отправените искания в подаденото на 05.10.2022 г. Заявление от ищеца.

Неоправданото очакване за предприемане на различни по вид действия от сезираните от ищеца органи, до които е адресирано Заявлението, а и приложеното към него копие на Възражение-жалба-тъжба-иск-сигнал не могат да обосноват незаконосъобразно бездействие от служители на СДВР, по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В настоящия казус от ищеца и процесуалния му представител не се твърди да е налице нормативно предвидено и неизпълнено от адресата на Заявлението действие, а се оспорва ефективността на предприети законосъобразни действия в изпълнение на възложените функции по ЗМВР, както и последващия резултат, за който ищецът е бил уведомен надлежно и своевременно.

Липсата на доказателства, установяващи първата от визираните предпоставки - незаконосъобразно действие и незаконосъобразно бездействие от служители на Столична дирекция на вътрешните работи, дава основание на съда да приеме за недоказани и останалите елементи от сложния фактически състав на обективната отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

По изложените съображения предявената искова претенция и акцесорната за лихви следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

При този изход на спора, въпреки своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответната страна, ищецът не дължи заплащане на юрисконсултско възнаграждение, с оглед уваженото искане, на основание чл. 83, ал. 2 от ГПК, за освобождаване от заплащане на държавни такси и разноски с разпореждането от 05.01.2024 г., въз основа на представените доказателства за доходи, имущество, семейно и здравословно състояние (л. 4, л. 13, л. 19, л. 34, л. 35 – л. 36, л. 37, л. 42, л. 44 – л. 47 от гр. дело 33859/2023 г. по описа на СРС). Разноските в размер на 510 лева за

приетата Съдебно психиатрична експертиза, платени от бюджета на съда, следва да останат за сметка на бюджета на Съдебната власт.

Мотивиран от изложеното, СЪДЪТ

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от И. А. К., ЕГН [ЕГН] срещу Столична дирекция на вътрешните работи с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността държавата и общините за вреди за сумата от 500 (*петстотин*) евро - обезщетение за причинени в периода 28.09.2022 г. – 05.06.2023 г. неимуществени вреди – обидно и унижително отношение, неприятни негативни емоции, стрес, нервно напрежение, притеснения, в резултат на незаконосъобразно действие на служител на 09 РУ – СДВР по връчване на Покана за доброволно изпълнение по изпълнително дело № 20221110401479, въпреки липсата на приложен изпълнителен лист и незаконосъобразно бездействие на служители на 09 РУ – СДВР по подадено Заявление вх. № 338400 – 12204 от 05.10.2022 г., адресирано до началника на 09 РУ - СДВР, ведно със законните лихви върху претендираното обезщетение, считано от 05.06.2023 г. до окончателното изплащане.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: